

Notariaat Magazine blikt terug op de afgelopen jaren. Wat is er gebeurd met de ambtgenoten die ooit vol enthousiasme vertelden over hun werk, hun ambitie, hun passie of hobby?

WIE Kees-Jan van der Zijden
NM 11/2009
ONDERWERP www.interimkano.nl

‘Ik werk sinds enige tijd voor twee dagen bij notaris-kantoor Van Zaane in Amsterdam. Daarnaast heb ik nog andere opdrachtgevers, vaak voor situaties dat notarissen waarnemers willen voor vakantie of ziekte. Ook heb ik nu een opdracht als door de rechter benoemde waarnemer.’

GOEDE ZET

‘Destijds zijn Hert van Praag en ik gestart met interimkano met het idee dat er een heleboel zzp’ers zoals wij zouden zijn en dat die moeite zouden hebben om acquisitie te doen. Vijf jaar later is er één compagnon bijgekomen, dus die aangroei is beperkt, maar het aanbod van werk is altijd heel *steady* geweest, zonder dat we daar nu veel tijd aan hebben besteed. Juist het directe contact met de opdrachtgever, zonder tussenkomst van een bemiddelingsbureau, is een goede zet geweest. Niet alleen door de kosten, ook doordat je als opdrachtgever en opdrachtnemer meteen weet met wie je te maken hebt. De “*double blind* situatie” is weg.’

TIME OUT

‘Ik ben geen zzp’er geworden vanwege de economische situatie. Het idee is van voor die tijd. Ik was al een tijdje kandidaat in loondienst. Op een gegeven moment ben je dan uitgeteld om notaris te worden, maar ik vroeg me af of ik dat wel echt wilde. Als een soort van *time out* ben ik toen gaan freelancen. Het is enorm afwisselend, ik zou niet zeggen verslavend,

want dat klinkt ook weer zo hoogdravend. Natuurlijk kan ik niet mijn eigen stempel drukken op een kantoor, maar bij notaris worden, hoort ook een grote *commitment*. Je wordt het voor langere tijd en ik wil me eigenlijk nog niet op die manier vastleggen. Juist door op verschillende plaatsen te werken, leer ik veel over het notariaat. Ik heb op vele vlakken expertise ontwikkeld die ik anders nooit gekregen zou hebben. Voor mijn opdrachtgevers ben ik vaak een *sparing partner* – net als zij voor mij zijn. Die wisselwerking bevalt. En daarnaast, als ik gevraagd wordt ergens te komen, is er vaak op het personeel vlak wat aan de hand. Zwangerschap, ziekte, ontslag. Die zorg voor je personeel vind ik een minder fijn aspect van het ondernemerschap.’

OPLOSSING

‘Door de crisis is ons werkgebied wel veranderd. Waren het in het begin de grote Zuidas-kantoren, nu werken we meer voor eenpitters die door het “massaontslag” van kandidaat-notarissen geen waarnemers meer hebben. Natuurlijk zouden die kantoren geïntegreerd kunnen samenwerken, maar de buurman is ook een concurrent. Onze vorm van dienstverlening is voor hen dan een oplossing. Ook vanwege de kwaliteit van onze kennis. Ik word bijvoorbeeld ook ingeroepen voor een moeilijke personen- en familierechtklus.’

terugblik

